

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Ψ

Ψυχή : «ό έν ήμϊν Χριστός»: Ο Ηλιακός Άγγελος. Ο Πνευματικός Εαυτός, ο Άγγελος τής Παρουσίας. Η ψυχή είναι ο μεσολαβητής ή το μεσαίο στοιχείο. Δεν είναι ούτε πνεύμα ούτε ύλη, άλλα είναι η μεταξύ Τους σχέση. Η ψυχή έχει ομαδική συνείδηση και είναι ένα μ' ύλες τις άλλες ψυχές. Επισκιάζει την προσωπικότητα και συνδέεται με τον άνθρωπο μέσον ενός νήματος ενέργειας — τού «νήματος τής Ψυχής» όλη τη διάρκεια τής ζωής. Ή ψυχή είναι η δύναμη τής εξέλιξης και είναι ένα άλλο όνομα για το Χριστικό στοιχείο. Ό Αληθινός Εαυτός είναι η Ψυχή - το σώμα είναι το όργανό της.

Ψυχή (2): Η ψυχή μπορεί να θεωρηθεί σαν ο Υιός του Πατρός και της Μητρός (Πνεύμα-Υλη) και είναι συνεπώς η ενσωματωμένη ζωή του Θεού, η οποία έρχεται σε ενσάρκωση για ν' αποκαλύψει την ποιότητα της φύσης του Θεού, που είναι ουσιαστική αγάπη. Η ζωή αυτή, παίρνοντας μορφή, γαλουχεί την ποιότητα της αγάπης μέσα σ' όλες τις μορφές και τελικά αποκαλύπτει το σκοπό όλης της δημιουργίας Η ψυχή είναι λοιπόν ο υιός του Θεού, το προϊόν του γάμου πνεύματος και ύλης. Η ψυχή είναι έκφραση του νου του Θεού, γιατί νους και διάνοηση είναι όροι που εκφράζουν την κοσμική αρχή της νοήμονος αγάπης... Η ψυχή επίσης μέσω της ποιότητας της αγάπης επιφέρει τη συγχώνευση εμφάνισης και ποιότητας, επίγνωσης και μορφής.... Η ψυχή είναι (και εδώ οι λέξεις περιορίζουν και παραποιούν) μια μονάδα φωτός που χρωματίζεται από έναν ιδιαίτερο ακτινικό κραδασμό... η ψυχή έχει συνείδηση ή επίγνωση σε τρεις κατευθύνσεις. Έχει συνείδηση του Θεού· έχει συνείδηση της ομάδας· είναι αυτοσυνείδητη “Ψυχή” είναι επίσης μια λέξη που χρησιμοποιείται για να εκφράσει το άθροισμα της ψυχιστικής φύσης – το ζωτικό σώμα, τη συναισθηματική φύση και το νοητικό υλικό. Αλλά είναι επίσης κάτι περισσότερο, εφόσον προσεγγισθεί το ανθρώπινο στάδιο. Συνιστά την πνευματική οντότητα, ένα συνειδητό ψυχικό ον, έναν υιό του Θεού, που κατέχει ζωή, ποιότητα και εμφάνιση.... Η ψυχή είναι εκείνος ο παράγοντας στην ύλη (ή μάλλον εκείνο που αναδύεται από την επαφή μεταξύ πνεύματος και ύλης) που προκαλεί αισθαντική ανταπόκριση και ό,τι αποκαλούμε συνείδηση στις διάφορες μορφές της· είναι επίσης εκείνη η λανθάνουσα ή υποκειμενική ουσιαστική ποιότητα που κάνει αισθητή την παρουσία της σαν φως ή φωτεινή ακτινοβολία. Είναι η “από μέσα αυτοφώτιση” που χαρακτηρίζει όλες τις μορφές.... Η αυτοσυνείδητη ψυχή του ανθρώπου βρίσκεται σε επικοινωνία με την ψυχή όλων των πραγμάτων. Είναι ακέραιο μέρος της παγκόσμιας Ψυχής και εξαιτίας αυτού μπορεί ν' αποκτήσει επίγνωση του συνειδητού σκοπού της Θεότητας· μπορεί να συνεργασθεί με νοημοσύνη με την θέληση του Θεού και έτσι να εργασθεί με το σχέδιο της Εξέλιξης.

Ψυχή (3) : να θυμάστε ότι η ψυχή με τη σειρά της είναι μια ένωση τριών ενεργειών των οποίων οι τρεις κατώτερες είναι αντανάκλαση. Είναι μια σύνθεση της ενέργειας της καθαυτής Ζωής (που εκδηλώνεται σαν ζωική αρχή μέσα στον κόσμο των μορφών), της ενέργειας της ενόρασης ή της πνευματικής αγάπης-σοφίας ή της κατανόησης (που εκδηλώνεται σαν ευαισθησία και αίσθημα στο αστρικό σώμα) και του πνευματικού νου του οποίου η αντανάκλαση στην κατώτερη φύση είναι ο νους ή η αρχή της νοημοσύνης στο μορφικό κόσμο. Σ' αυτές τις τρεις έχουμε τα άτμα-βούδδι-μάνας της θεοσοφικής φιλολογίας – εκείνη την ανώτερη τριπλότητα η οποία αντανακλάται στα κατώτερα τρία και

η οποία εστιάζεται δια του ψυχικού σώματος στα ανώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου προτού κατασταλάξει σε ενσάρκωση – όπως ονομάζεται εσωτερικά.

Ψυχή και μύηση : Ο υποψήφιος έχει αποκτήσει ψυχική συνείδηση και συνεπώς είναι μνημένος· να θυμάστε πάντοτε ότι η ψυχή στο δικό της πεδίο είναι ένας μνημένος όλων των βαθμών. Μύηση είναι σε τελική ανάλυση η αντίληψη, η αναγνώριση στην εγκεφαλική συνείδηση των διαφόρων σφαιρών και καταστάσεων θείας επίγνωσης, με μια επακόλουθη κατάδειξη στη ζωή του γεγονότος αυτού, του αιώνιου αυτού γεγονότος.

Ψυχή και προσωπικότητα : Θα φαινόταν απ' την διατυπωμένη έκφραση του ψυχικού σχολιασμού, επίκρισης, ενθάρρυνσης και σχεδιασμού ότι το κύριο ενδιαφέρον της ψυχής είναι η αφιερωμένη προσωπικότητα. Δε συμβαίνει έτσι. Η ψυχή έχει πολύ μικρή επίγνωση της φύσης της προσωπικότητας, της προδιάθεσης και των ιδεών της. Η ψυχή μπορεί να έχει συνείδηση των περιορισμών της προσωπικότητας και των φραγμών που αντιτίθενται στην εισροή ψυχικής ενέργειας, αλλά οι λεπτομέρειες δεν έχουν ενδιαφέρον για την ψυχή. Η ψυχή ασχολείται με την αναγνώριση του ιεραρχικού σχεδιασμού, με την καταγραφή της παγκόσμιας ανάγκης και με την ανταπόκριση (πολύ αμυδρά στην αρχή) στην αναπτυσσόμενη εναδική εισροή. Οι στάσεις αυτές και οι αντιδράσεις της ψυχής (πάνω στο δικό της πεδίο ύπαρξης) επηρεάζουν βαθιά και θεμελιακά τη ζωή της προσωπικότητας και παράγουν εκείνες τις βασικές αλλαγές που εφελκύουν την κλίση του μαθητή.

Ψυχή, προσωπικότητα και σχέση με Άσραμ :όλοι σας χρειάζεται να ευαισθητοποιηθείτε πολύ στην ποιότητα του Άσραμ μου και να απορροφηθείτε τόσο στην ευκαιρία να υπηρετήσετε που αντιμετωπίζει κάθε μαθητής αυτές τις μέρες, ώστε η προσωπική σας ανάπτυξη, το μοναδικό σας πρόβλημα (όπως το θεωρείτε) και οι αντιδράσεις σας να λησμονηθούν. Χρειάζεται να θυμάστε ότι δεν παρουσιάζετε τόσο ενδιαφέρον για την ψυχή σας όσο νομίζετε..... Αυτό είναι σκληρό, αν όχι ταπεινωτικό, να το θυμάται ο μαθητής. Όσο περισσότερο είναι απορροφημένος στην προσωπική του ανταποκριτικότητα και τις ικανότητες τόσο πιο αδιαπέραστα είναι τα εμπόδια που θέτει ανάμεσα στον εαυτό του (πάνω στο φυσικό πεδίο) και την ψυχή του· σαν αποτέλεσμα ορθώνονται τότε εμπόδια μεταξύ του μαθητή και της ζωής του Άσραμ του οποίου σκοπεύει να αποτελέσει τμήμα. Να το έχετε αυτό κατά νου και συνεπώς να είστε τόσο απασχολημένοι με τη ζωή της ψυχής, ώστε να μην έχετε καθόλου χρόνο για την ενδοσκόπηση της προσωπικότητας. Η αγνή ζωή της ψυχής θα γαλβανίσει σε δραστηριότητα τα κέντρα πάνω από το διάφραγμα και οι ζωές σας θα αποβούν απλές και απέρριπτες εκφράσεις της δεύτερης όψης της θειότητας – της οποίας όλα τα Άσραμ είναι εστιακά σημεία.

Ψυχή, αγκυροβόληση της : η ψυχή αγκυροβολεί στο σώμα σε δύο σημεία:

1. Υπάρχει ένα νήμα ενέργειας, το οποίο καλούμε ζωή ή όψη πνεύμα, αγκυροβολημένο στην καρδιά. Χρησιμοποιεί την κυκλοφορία του αίματος, όπως είναι γνωστό, σαν διανεμητικό του πράκτορα και διαμέσου του αίματος η ζωική ενέργεια μεταφέρεται σε κάθε τμήμα του μηχανισμού. Η ζωική αυτή ενέργεια μεταφέρει την αναγεννητική δύναμη και την συντονιστική ενέργεια σ' όλους τους φυσικούς οργανισμούς και διατηρεί το σώμα "ακέραιο".

2. Υπάρχει ένα νήμα ενέργειας, που καλούμε όψη συνείδηση ή ικανότητα ψυχικής γνώσης, αγκυροβολημένο στο κέντρο της κεφαλής. Ελέγχει εκείνο τον ανταποκριτικό μηχανισμό που ονομάζουμε εγκέφαλο και διαμέσου αυτού κατευθύνει τη δραστηριότητα και επιτρέπει την επίγνωση σ' ολόκληρο το σώμα μέσω του νευρικού συστήματος.

Ψυχή και τριπλή μορφή : Η ψυχή μπορεί να θεωρηθεί σαν η αρχή της νοημοσύνης – μιας νοημοσύνης της οποίας τα χαρακτηριστικά είναι ο νους και η νοητική επίγνωση, που με τη σειρά τους καταδεικνύονται σαν δύναμη ανάλυσης, διάκρισης, διαχωρισμού και διαφορισμού, επιλογής ή απόρριψης, με όλα όσα συνεπάγονται αυτοί οι όροι. Όσο ο άνθρωπος είναι ταυτισμένος με την εμφάνιση, αυτές οι όψεις της νοητικής αρχής προκαλούν μέσα του τη “μεγάλη αίρεση της χωριστικότητας”. Είναι η εμφάνιση της μορφικής φύσης που τον γοητεύει και τον εξαπατά πλήρως. Θεωρεί τον εαυτό του σαν τη μορφή και κατόπιν προχωρεί από την αντίληψη του εαυτού του σαν υλικής μορφής και ταυτισμένου με την εξωτερική εμφάνιση, στην αντίληψη του εαυτού του σαν ακόρεστης επιθυμίας. Ταυτίζεται τότε με το επιθυμητικό του σώμα, με τις ορέξεις του, καλές ή κακές και θεωρεί ότι είναι ένα με τις διαθέσεις του, τα αισθήματά του, τους πόθους του, είτε ακτινοβολούν προς την κατεύθυνση του υλικού κόσμου είτε προς τα μέσα στον κόσμο της σκέψης ή το βασίλειο της ψυχής. Σχίζεται από μια αίσθηση δυαδικότητας. Αργότερα ταυτίζεται με μια άλλη απ' τις εμφανίσεις – με το νοητικό σώμα ή φύση. Οι σκέψεις γίνονται γι' αυτόν τόσο απτές ώστε παρασύρεται, κατευθύνεται και επηρεάζεται απ' αυτές και στον κόσμο των υλικών εμφανίσεων και τον κόσμο της μεγάλης Πλάνης προστίθεται ο κόσμος των σκεπτομορφών. Τότε υπόκειται σε μια τριπλή πλάνη και ο ίδιος, η συνειδητή ζωή πίσω από την πλάνη, αρχίζει να ενοποιεί τις μορφές σ' ένα συντονισμένο όλο, προκειμένου να τις ελέγχει καλύτερα. Έτσι η Προσωπικότητα της ψυχής κάνει την εμφάνισή της. Στέκει τότε στα πρόθυρα της δοκιμαστικής ατραπού.

Ψυχή, Φως: Η ψυχή είναι ουσιαστικά φως, τόσο κυριολεκτικά από άποψη κραδασμού όσο και φιλοσοφικά από την άποψη ότι αποτελεί το αληθινό μέσον της γνώσης. Η ψυχή είναι συμβολικά φως, γιατί είναι σαν τις ακτίνες του ηλίου που διαχύνονται στο σκοτάδι· η ψυχή με το μέσον του εγκεφάλου προκαλεί αποκάλυψη. Ρίχνει το φως της στον εγκέφαλο και έτσι ο δρόμος του ανθρώπινου όντος φωτίζεται όλο και περισσότερο. Ο εγκέφαλος είναι σαν το μάτι της ψυχής που κοιτάζει έξω στο φυσικό κόσμο· με την ίδια έννοια η ψυχή είναι το μάτι της Ενάδας και με μια περίεργη και αποκρυφιστική έννοια το τέταρτο βασίλειο της φύσης αποτελεί στον πλανήτη μας το μάτι της πλανητικής Θεότητας.

Ψυχή, αιθερικό σώμα και νους : Η λεπτοφυής συνεκτική ψυχή που είναι αποτέλεσμα της προσέγγισης πνεύματος και ύλης, υφίσταται σαν μια οντότητα χωριστή απ' τη σωματική φύση και συνιστά (όταν είναι χωρισμένη απ' το σώμα) το αιθερικό σώμα, το αντίγραφο όπως ονομάζεται μερικές φορές, ή αντίστοιχο του φυσικού σώματος. Είναι το άθροισμα της ψυχής των ατόμων που συνιστούν το φυσικό σώμα. Είναι η αληθινή μορφή· είναι η αρχή της συνοχής σε κάθε μορφή.

Η ψυχή σε σχέση με το ανθρώπινο ον είναι η νοητική αρχή με δύο ικανότητες, ή ο νους που εκφράζεται με δύο τρόπους. Οι δύο αυτοί τρόποι καταγράφονται και αποβαίνουν μέρος του οργανωμένου εξοπλισμού του ανθρώπινου σώματος, όταν είναι επαρκώς εκλεπτυσμένο και ικανοποιητικά αναπτυγμένο:

1.Ο κατώτερος συγκεκριμένος νους, το νοητικό σώμα, ή “τσιττα” ή υλικό του νου.

2.Ο ανώτερος πνευματικός ή αφηρημένος νους.

Οι δύο αυτές όψεις της ψυχής, οι δύο βασικές της ποιότητες, φέρνουν σε ύπαρξη το ανθρώπινο βασίλειο και επιτρέπουν στον άνθρωπο να έρθει σ’ επαφή τόσο με τα κατώτερα βασίλεια της φύσης όσο και με τις ανώτερες πνευματικές πραγματικότητες.

Ψυχή και αισθαντικότητα : Η ψυχή είναι η αρχή της αισθαντικότητας που υπόκειται σ’ όλη την εξωτερική εκδήλωση, διαπερνά όλες τις μορφές και συνιστά τη συνείδηση του ίδιου του Θεού. Όταν η ψυχή, βυθισμένη στην ουσία, είναι απλώς αισθαντικότητα, παράγει μέσω της εξελικτικής της αλληλεπίδρασης μια προσθήκη και βρίσκουμε να αναδύεται η ποιότητα και η ικανότητα αντίδρασης στον κραδασμό και στο περιβάλλον. Είναι η ψυχή όπως εκφράζεται σ’ όλα τα υπανθρώπινα βασίλεια της φύσης.

Όταν η ψυχή, έκφραση της αισθαντικότητας και της ποιότητας, προσθέσει σ’ αυτές την ικανότητα της αποσπασμένης αυτεπίγνωσης, τότε εμφανίζεται η αυτοταυτιζόμενη εκείνη οντότητα που αποκαλούμε ανθρώπινο ον.

Όταν η ψυχή προσθέσει στην αισθαντικότητα, στην ποιότητα και στην αυτεπίγνωση τη συνείδηση της ομάδας, τότε έχουμε την ταύτιση με μια ακτινική ομάδα, οπότε εμφανίζεται ο μαθητής, ο μνημένος και ο διδάσκαλος.

Ψυχή , Παρατηρητής :λειτουργία της ψυχής σαν Παρατηρητή στους τρεις κόσμους και στην πλήρη σφαιρική εικόνα που ένας τέτοιος παρατηρητής επιτυγχάνει βαθμιαία. Αυτή επέρχεται με την ανάπτυξη των δύο ποιοτήτων της απόσπασης και της διάκρισης.

Ψυχή και δημιουργία : Στο δικό της πεδίο η ψυχή δε γνωρίζει χωρισμό και ο παράγοντας της σύνθεσης διέπει όλες τις ψυχικές σχέσεις. Η ψυχή δεν ασχολείται μόνο με τη μορφή που μπορεί να πάρει το όραμα του αντικειμενικού της σκοπού, αλλά και με την ποιότητα ή την έννοια που αυτό το όραμα συγκαλύπτει ή κρύβει. Η ψυχή γνωρίζει το Σχέδιο· η μορφή, το περίγραμμα, οι μέθοδοι και ο αντικειμενικός του σκοπός είναι γνωστά. Μέσω της χρήσης της δημιουργικής φαντασίας η ψυχή δημιουργεί· δομεί σκεπτομορφές στο νοητικό πεδίο και αντικειμενικοποιεί την επιθυμία στο αστρικό πεδίο. Κατόπιν προχωρεί στην εξωτερική κευση της σκέψης και της επιθυμίας της στο φυσικό πεδίο μέσω εφαρμοσμένης δύναμης που ενεργοποιείται δημιουργικά από τη φαντασία του αιθερικού ή ζωτικού φορέα. Όμως επειδή η ψυχή είναι νοημοσύνη που υποκινείται από αγάπη, μπορεί (μέσα στην αντιληπτή σύνθεση που διέπει τις δραστηριότητές της) ν’ αναλύει, να διακρίνει και να διαιρεί. Η ψυχή ανατείνει επίσης σ’ εκείνο που είναι μεγαλύτερο από την ίδια και φτάνει στον κόσμο των θείων ιδεών και έτσι η ίδια κατέχει μια ενδιάμεση θέση ανάμεσα στον κόσμο του ιδεασμού και τον κόσμο των μορφών. Αυτή είναι η δυσκολία και η ευκαιρία της.

Ψυχή- Παρατηρητής : Η ακριβής κατάσταση της επίγνωσης είναι συνάρτηση της ηλικίας της ψυχής. Όμως η ψυχή δεν έχει ηλικία από την σκοπιά του χρόνου, όπως τον νοεί η ανθρωπότητα. Είναι άχρονη και αιώνια. Ενώπιον της ψυχής περνά το καλειδοσκόπιο των αισθήσεων και το επαναλαμβανόμενο δράμα της εξωτερικής φαινομενικής ύπαρξης· αλλά στη διάρκεια όλων αυτών των συμβάντων σε χρόνο και χώρο η ψυχή διατηρεί πάντοτε τη στάση του Θεατή και του νοούντος Παρατηρητή.

Ψυχές αφυπνιζόμενες και επιρροή τους : Η πλειονότητα των ψυχών στην ανθρώπινη οικογένεια έρχεται σε ενσάρκωση υπακούοντας στην παρόρμηση ή την επιθυμία για εμπειρία και η μαγνητική έλξη του φυσικού πεδίου είναι ο τελικός καθοριστικός παράγοντας. Είναι προσανατολισμένες σαν ψυχές στη γήινη ζωή. Όλο και πιο πολύ οι αφυπνιζόμενες ψυχές ή εκείνες που (μιλώντας αποκρυφιστικά) “συνέρχονται”, μπαίνουν στην εμπειρία της φυσικής ζωής με μια αμυδρή μόνο επίγνωση μιας άλλης και ανώτερης “έλξης”. Δεν έχουν επομένως έναν τόσο αληθινό προσανατολισμό στο φυσικό πεδίο όσο η μεγάλη μάζα των συνανθρώπων τους. Αυτές οι αφυπνιζόμενες ψυχές είναι εκείνες που μπορούν κατά καιρούς να επηρεασθούν και ν’ αργοπορήσουν ή να καθυστερήσουν την είσοδό τους στη φυσική ζωή προκειμένου να επιτύχουν μια ρύθμιση των διαδικασιών του πολιτισμού. Ή πάλι μπορούν να πεισθούν να επισπεύσουν την είσοδό τους στη ζωή, έτσι ώστε να είναι διαθέσιμες σαν πράκτορες μιας τέτοιας ρυθμιστικής διαδικασίας. Η διαδικασία αυτή δεν προωθείται από αυτές μέσω κάποιας εμφατικής ή νοήμονα εκτιμηθείσας δραστηριότητας, αλλά προκαλείται φυσικά από το απλό αποτέλεσμα της ζωής τους στον κόσμο και της αναζήτησης εκεί των αντικειμενικών σκοπών της ζωής τους. Έτσι ρυθμίζουν το περιβάλλον τους με την ομορφιά, τη δύναμη ή την επιρροή των ζώων τους και συχνά οι ίδιες είναι εντελώς ανίδεες του αποτελέσματος που ασκούν. Είναι συνεπώς φανερό ότι οι αναγκαίες αλλαγές στον πολιτισμό μας μπορούν να επιτευχθούν γοργά ή αργά, ανάλογα με τον αριθμό εκείνων που ζουν σαν ψυχές υπό εκγύμναση.

Ψυχή και καθοδήγηση : Καθοδήγηση μπορεί να έλθει, όπως ξέρετε καλά, από την ψυχή του ανθρώπου, όταν μέσω διαλογισμού, πειθαρχίας και υπηρεσίας εδραιώσει επαφή και επομένως υφίσταται ένας άμεσος αγωγός επικοινωνίας από την ψυχή στον εγκέφαλο μέσω του νου. Όταν είναι διαυγής και άμεση, είναι αληθινή θεία καθοδήγηση και έρχεται από την εσώτερη θειότητα. Όμως μπορεί να διαστρεβλωθεί και να παρερμηνευθεί αν ο νους δεν είναι αναπτυγμένος, ο χαρακτήρας δεν είναι καθαρμένος και ο άνθρωπος δεν είναι ελεύθερος από τον ακατάλληλο έλεγχο της προσωπικότητας. Ο νους πρέπει να κάνει σωστή εφαρμογή της μεταδοθείσας αλήθειας ή οδηγίας. Όταν υπάρχει αληθινή και ορθή κατανόηση της εσώτερης θείας φωνής, τότε – και μόνο τότε – έχετε αλάνθαστη καθοδήγηση και η φωνή του εσώτερου Θεού μπορεί τότε να μιλήσει με διαύγεια στο όργανό της, τον άνθρωπο πάνω στο φυσικό πεδίο.

Ψυχή και επίδραση της σε θεραπεία : Μόνο δύο πράγματα μπορούν πραγματικά να βοηθήσουν: πρώτο, η σταθερή, αγαπητική παρουσίαση ενός ευρύτερου οράματος που πρέπει να διατηρείται μπροστά στα μάτια του ανθρώπου από κάποιον που είναι τόσο περιεκτικός ώστε η κατανόηση είναι ο βασικός τόνος της ζωής του, ή δεύτερο, από τη δράση της ψυχής του ανθρώπου. Η πρώτη μέθοδος απαιτεί πολύ χρόνο και υπομονή. Η δεύτερη μέθοδος μπορεί να είναι ακαριαία στα αποτελέσματά της, όπως η μεταστροφή, ή μπορεί να είναι μια βαθμιαία συντριβή των τειχών της σκέψης με το μέσον των οποίων ο άνθρωπος διαχωρίσθηκε από τον υπόλοιπο κόσμο και τους συνανθρώπους του. Οι σάλπιγγες του Κυρίου, η ψυχή, μπορούν να ηχήσουν και να προκαλέσουν την πτώση των τειχών της Ιερικούς. Αυτό το έργο της εφέλξης της ψυχικής δράσης με δυναμικό χαρακτήρα υπέρ μιας φυλακισμένης προσωπικότητας που περιβάλλεται αδιαπέραστα από ένα τείχος νοητικής ύλης, θα αποτελέσει μέρος της επιστήμης της ψυχολογίας που θα δούμε ν’ αναπτύσσεται στο μέλλον.

Ψυχική επαφή : Η αντίστοιχη δραστηριότητα στην προσωπικότητα της Προσέγγισης της Οικειοποίησης έρχεται σαν αποτέλεσμα του αναπροσανατολισμού και της αναπροσαρμογής που συντελείται στην ζωή της προσωπικότητας όταν βρίσκεται στην δοκιμαστική ατραπό. Τότε ο ζηλωτής ατομικά – μετά από πολύ αγώνα και προσπάθεια – ξαφνικά “αγγίζει” για μια στιγμή το επίπεδο της ψυχής και γνωρίζει την έννοια των λέξεων “ψυχική επαφή”. Αυτή η επαφή δεν είναι πια μια επιθυμία, ένα όραμα ή μια θεωρητική πίστη ή ελπίδα. Είναι εμπειρία και γεγονός.

Ψυχικές Δυνάμεις και ένστικτα : Πρέπει όμως να θυμάστε ότι όλες οι ψυχικές δυνάμεις είναι δυνάμεις, ικανότητες και δυνατότητες της Μίας Ψυχής αλλά ότι σε χρόνο και χώρο μερικές απ’ αυτές είναι εκφράσεις της ζωώδους συνείδησης ή της ζωώδους ψυχής, μερικές της ανθρώπινης ψυχής και μερικές της θείας ψυχής.

Κατώτερες ψυχικές δυνάμεις. Οι ανθρώπινες αντιστοιχίες - Ανώτερες ψυχικές δυνάμεις..

- α. Ψυχόραση Επέκταση μέσω όρασης Μυστικιστικό όραμα.
- β. Ψυχακή Επέκταση μέσω ακοής Τηλεπάθεια. Έμπνευση.
- γ. Μεντιουμισμός Επικοινωνία. Ομιλία Μεσολαβητικότητα.
- δ. Υλοποίηση Εφεύρεση Δημιουργικότητα.
- ε. Μαντική Πρόβλεψη. Σχεδιασμός Πρόγνωση.
- ζ. Θεραπεία μέσω Θεραπεία μέσω επιστήμης. Θεραπεία μέσω ζωώδους μαγνητισμού, πνευματικής μαγείας.

Ψυχικής δραστηριότητας αποτελέσματα : Ίσως ο απλούστερος τρόπος να προχωρήσουμε θα ήταν ν’ αναφέρουμε μερικές αναπτύξεις που θα εκδηλωθούν όταν η ακτίνα της ψυχής γίνει αποδεκτή, αναγνωρισθεί και αναπτυχθεί. Αυτές θα είναι:

1. Η λύση της τωρινής παγκόσμιας διαμάχης. Η διαμάχη αυτή έφτασε πια με υλική έννοια σχεδόν σε αδιέξοδο. Τα αποτελέσματα των ψυχικών επαφών στα ανθρώπινα όντα και οι συνέπειες που θα ιδωθούν στη ζωή της προσωπικότητας θα μπορούσαν να διατυπωθούν ως εξής:

α. Διαμάχη, αναταραχή, συγκρουόμενεςπίστεις, εσώτερος πόλεμος και σύγκρουση διστάμενων απόψεων.

β. Ευαισθησία στις ιδέες. Αυτή στα πρώτα στάδια ισοδυναμεί με μια ευελιξία ανταπόκρισης που σχεδόν φτάνει την αστάθεια και προκαλεί συνεχή αλλαγή άποψης. Αυτή οδηγεί τελικά σε μια ευαισθησία στην ενόραση που θα επιτρέψει στο άτομο να διακρίνει γοργά το απατηλό απ’ το πραγματικό.

γ. Μια διαδικασία απόσπασης. Είναι η δύσκολη και οδυνηρή διαδικασία του καθορισμού των γραμμών διαχωρισμού μεταξύ ψυχής και προσωπικότητας. Αναπόφευκτα επιφέρει στην αρχή χωρισμό και διαφορετικά ενδιαφέροντα, οδηγώντας αργότερα στην υποταγή των συμφερόντων της προσωπικότητας σ’ εκείνα του Σχεδίου και στην απορρόφηση της προσωπικής επιθυμίας στις όψεις της ψυχής.

δ. Μια περίοδος δημιουργικότητας που οφείλεται στην τρίτη όψη της ψυχής που είναι η όψη δημιουργός. Αυτή η ανάπτυξη θα επιφέρει σαφείς αλλαγές στις συνήθειες της ζωής του ζηλωτή επί του φυσικού πεδίου. Θα οδηγήσει στην αφιέρωση του μαθητή σε ορισμένου τύπου προσπάθειες που συνοψίζονται στις λέξεις “καλλιτεχνική σταδιοδρομία”.

Τα τέσσερα αυτά αποτελέσματα της ψυχικής δραστηριότητας, που στην πραγματικότητα είναι απλώς η εισροή ψυχικής δύναμης μέσω του αγωγού επαφής που έχει διανοίξει ο άνθρωπος, θα δώσουν στην ψυχολογία τις τέσσερις κύριες αιτίες της τωρινής παγκόσμιας δυσχέρειας. Καθεμιά απ' αυτές τις αιτίες κρύβει μέσα της σε λανθάνουσα κατάσταση τη δική της λύση. Η τωρινή διαμάχη, η πλατιά ανταπόκριση σε πολύ διαφορετικές ιδεολογίες, η οικονομική πίεση που οδηγεί σε υλική διαρπαγή, η πολύ σαφής δημιουργικότητα όλων των τεχνών του σημερινού κόσμου και τα νέα πρότυπα αξιών, είναι όλα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει ο εξασκημένος στοχαστής και ψυχολόγος. Όλα αυτά τα ρυθμιστικά αποτελέσματα παρατηρούνται σήμερα ανάμεσα στους ανθρώπους.

Ψυχικές ποιότητες : σημασία των κατεξοχήν ψυχικών ποιοτήτων:

- α. Αισθαντικότητα ή ευαίσθητη ανταπόκριση στην επαφή και δι' αυτού του μέσου την επακόλουθη ανάπτυξη γνώσης.
- β. Συνείδηση, επίγνωση του περιβάλλοντος και ανάπτυξη των οργάνων δια των οποίων η συνείδηση μπορεί ν' αναπτυχθεί αυξητικά.
- γ. Φως ή ακτινοβολία, το αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης μεταξύ ζωής και περιβάλλοντος

Ψυχική εξέλιξη : υποδιαιρείται σε τρία στάδια:

1. Ατομικοποίηση Προσωπικότητα.
2. Μύηση Εγώ.
3. Ταύτιση Ενάδα.

Ψυχική ενέργεια : Όταν οι επιστήμονες μιλούν για το υποσυνείδητο, για τα εγκεφαλικά και νευρικά αντανάκλαστικά, για το ζωικό μαγνητισμό, για την τηλεπάθεια, ασφαλώς μιλούν για ένα και το αυτό πράγμα: την ψυχική ενέργεια

Ψυχική ενέργεια (2) : Φυσικά ο «ολετήρας» είναι ο κύριος καταστροφέας της ψυχικής ενέργειας. Δεν πρέπει όμως κανείς να ξεχνάει τους τρεις παραβάτες : φόβο, αμφιβολία και μεμψιμοιρία. Όταν η μέτρηση της ψυχικής ενέργειας εδραιωθεί μηχανιστικά, θα είναι διδακτικό να δείτε πώς αυτές οι συσκοτίσεις διακόπτουν τη ροή της ενέργειας... (Μορύα, Αγκνι Γιόγκα)

Ψυχική ενέργεια και βλασφημία : ας επιστρέψουμε στην ψυχική ενέργεια. Για τη συσσώρευση όμως της ενέργειας αυτής πρέπει κατ'αρχήν να αποφευχθεί η βλασφημία που αποσυνθέτει. (Μορύα, Καρδιά)

Ψυχολογική αποκατάσταση Εθνών : η αποκατάσταση – ψυχολογική, πνευματική και φυσική – της ανθρωπότητας πρέπει ν' αποτελεί κύρια ευθύνη. Η αίσθηση της ασφάλειας πρέπει να μπει σε σταθερή βάση – στην βάση της ορθής σχέσης και όχι στη βάση της δύναμης. Οι άνθρωποι πρέπει να νιώθουν ασφαλείς επειδή ζητούν ν' αναπτύξουν τη διεθνή καλή θέληση και μπορούν να εμπιστεύονται ο ένας τον άλλο και επομένως δεν εξαρτώνται από την δύναμη του στρατού και του στόλου τους.

Ψυχολόγος και εντύπωση: ...είναι η Εντύπωση. Η λέξη αυτή σου παρέχει μεγάλο πεδίο στοχασμού, καθώς εφελκύει το όλο πρόβλημα της ευαίσθητης ανταπόκρισης στις εσώτερες

επαφές και τις εξωτερικές σχέσεις. Αποτελεί κλειδί για την ανάπτυξη ενός εκπαιδευμένου ψυχολόγου και συνιστά κλάδο εκείνης της όψης του παγκόσμιου νου που αποκαλούμε αλήθεια. Η δύναμη της ορθής καταγραφής της εντύπωσης, η ικανότητα να την ερμηνεύουμε ορθά και έτσι να εξάγουμε απ' αυτήν ορθά συμπεράσματα, είναι το μυστικό κάθε διάγνωσης όσον αφορά την ψυχολογία. Όταν υιοθετείται από ένα μαθητή σε σχέση με τους ανθρώπους που συναντά, έχει τρομακτική χρησιμότητα.

Ψυχισμός : Η ανώτερη και κατώτερη έκφραση της ευαισθησίας προς την ζωή και τα φαινόμενα στα διάφορα πεδία φυσικής, συγκινησιακής, νοητικής και πνευματικής εγρηγόρσεως. Υπάρχουν δυο είδη ψυχισμού: Κατώτερες ψυχικές δυνάμεις. Ψυχόραση, ψυχακοή. Κακές και νοσηρές επαφές με μη ανθρώπινες οντότητες. Ανώτερες ψυχικές δυνάμεις. Τηλεπάθεια , πνευματική αντίληψη, κατανόηση της θεότητας σε όλες τις μορφές, φώτιση. Στο μέλλον αυτές οι ικανότητες δε θα είναι πια ψυχικές δυνάμεις αλλά φυσικές ιδιώτες του ανθρώπου.

Ψυχικές δυνάμεις :

Ας τις απαριθμήσουμε σύντομα:

1. Ενορατική ανταπόκριση στις ιδέες.
2. Ευαισθησία στην εντύπωση την οποία κάποιο μέλος της Ιεραρχίας μπορεί να προσπαθήσει να προξενήσει στο νου του μαθητή. Για το λόγο αυτό σας εκπαιδεύω να χρησιμοποιείτε την επαφή της Πανσελήνου.
3. Γοργή ανταπόκριση στην πραγματική ανάγκη. Μήπως δεν τη θεωρούσες σαν μια απ' τις ψυχικές δυνάμεις, αδελφέ μου; Δεν αναφέρομαι εδώ σε ηλιοπλεγματική αντίδραση αλλά σε καρδιακή γνώση. Συλλογισθείτε αυτή τη διάκριση.
4. Ορθή παρατήρηση της πραγματικότητας πάνω στο ψυχικό πεδίο. Αυτή οδηγεί σε ορθή νοητική αντίληψη, σε ελευθερία από πλάνη και γοητεία και στη φώτιση του εγκεφάλου.
5. Ορθός χειρισμός της δύναμης, που προϋποθέτει συνεπώς κατανόηση των τύπων και ποιοτήτων της δύναμης και την σωστή δημιουργική τους άσκηση στην υπηρεσία πάνω στο εξωτερικό πεδίο.
6. Μια αληθινή κατανόηση του στοιχείου του χρόνου, με την κυκλική του άμπωτη και πλημμυρίδα και τις ορθές περιόδους για δράση – μια εξαιρετικά δύσκολη στην απόκτησή της ψυχική δύναμη, αδελφοί μου, αλλά μια δύναμη που μπορεί να κυριαρχηθεί με την χρήση της υπομονετικής αναμονής και την εξάλειψη της βιασύνης.

Ψυχικές ποιότητες :

- α. Ομαδική αγάπη, που περιβάλλει τα άτομα.
- β. Ταπεινότητα, που υποδηλώνει τη στάση της προσωπικότητάς σου.
- γ. Υπηρεσία, που υποδεικνύει την ενασχόληση της ψυχής σου.
- δ. Υπομονή, που υποδηλώνει την εμβρυώδη αθανασία και εμμονή που είναι χαρακτηριστικό της ψυχής.
- ε. Ζωή ή εκφρασμένη δραστηριότητα, που είναι εκδήλωση της αγάπης επειδή είναι ουσιώδης δυαδισμός.
- ζ. Ανεκτικότητα, που είναι η πρώτη έκφραση της βουδδικής κατανόησης.
- η. Ταύτιση με τους άλλους, η οποία είναι εμβρυώδης συγχώνευση που προωθείται τελικά σε σύνθεση όταν αναπτυχθεί το κεφαλικό κέντρο.
- θ. Συμπόνια, που είναι ουσιαστικά η ορθή χρήση του ζεύγους των αντιθέτων.

ι. Συμπάθεια, που είναι επακόλουθο της γνώσης και της ανέλιξης των πετάλων γνώσης. Η ενέργεια αυτή είναι τότε σε επαφή με το κέντρο της καρδιάς.

κ. Σοφία, που είναι καρπός της αγάπης και υποδεικνύει την αφύπνιση των πετάλων αγάπης του εγωικού λωτού.

λ. Θυσία, που είναι η προσφορά του αίματος της καρδιάς ή της ζωής για τους άλλους.

Θα σου υπενθύμιζα ότι οι ψυχικές αυτές ποιότητες που εκφράζονται δια του καρδιακού κέντρου, πρέπει να ερμηνευθούν εσωτερικά και με όρους σχέσης.